

Таран О.С., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Прикарпатського факультету
Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СТВОРЕННЯ КОМЕРЦІЙНОГО НАЙМЕНУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

Комерційне найменування є одним із основних засобів індивідуалізації юридичної особи у цивільно-правовому обороті. Дотримання правил української мови та законодавчих вимог при створенні комерційного найменування є основними передумовами його ефективності як засобу ідентифікації відповідного підприємницького товариства.

В Україні діє принцип свободи вибору комерційного найменування, який полягає у тому, що будь-яке позначення може бути обране як комерційне найменування. Проте законодавство встановлює деякі обмеження на цей принцип. Зокрема комерційне найменування юридичної особи не повинно співпадати або бути співзвучним з назвою органу державної

влади або місцевого самоврядування, назвами пам'яток історії, археології, містобудування і архітектури та інших об'єктів, що становлять виняткову цінність та занесені до Державного реєстру національного культурного надбання.

Структурно комерційне найменування складається з корпусу та додаткової частини. Корпус є обов'язковою частиною будь-якого комерційного найменування і містить вказівку на організаційно-правову форму підприємства, його тип, предмет діяльності та інші правові характеристики. Так, згідно з частиною 3 статті 152 Цивільного кодексу України найменування акціонерного товариства повинно містити в собі зазначення, що дане товариство є акціонерним [1]. Виходячи з вимог Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» [2], юридичні особи, що мають однакове комерційне найменування, але різну організаційно-правову форму, можуть бути зареєстровані та брати участь у цивільно-правовому обороті. Наприклад, приватне акціонерне товариство «Родос», командитне товариство «Родос», повне товариство «Родос» можуть бути зареєстровані та використовуватись як комерційні найменування відповідних юридичних осіб.

Додаткова частина комерційного найменування складається з елементів, які можна поділити на обов'язкові та факультативні. Обов'язковими елементами є спеціальна назва підприємства, його номер або інше позначення, за допомогою якого можна відрізнити дане підприємство від йому подібних [3, с. 272]. Функцію таких позначень найчастіше виконують певні оригінальні слова, власні назви, географічні назви тощо.

Комерційне найменування юридичної особи може створюватися також за допомогою збірних понять. Перевагами цього способу є те, що створене найменування не має словникового значення, а отже може використовуватись у будь-якій сфері бізнесу. Наприклад, найменування «Койак», яке легко і однаково вимовляється на багатьох мовах; найменування «Тонар», що є поєднанням словосполучення «товари - народу». Факультативними елементами комерційного найменування є такі характеристики, як «універсальний», «спеціалізований», «центральний». Вони не є обов'язковими складовими комерційного найменування та визначаються в ньому за бажанням підприємницького товариства.

Отже, комерційне найменування юридичної особи може бути створене шляхом використання оригінальних назв, збірних понять чи географічних позначень. Незважаючи на спосіб створення, будь-яке комерційне найменування має відповідати вимогам законодавства та не вводити споживачів в оману.

Список використаних джерел

1. Цивільний кодекс України в редакції від 16 січня 2003 року зі змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 40-44. - Ст. 356.
2. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» в редакції від 15 травня 2003 року зі змінами та доповненнями // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 31-32. - Ст. 263.
3. Кеєр Ю. В. Щодо співвідношення понять комерційного найменування, фірмового найменування, найменування юридичної особи / Ю. В. Кеєр // Правничий часопис Донецького університету. - 2013. - № 1. - С. 271-280.